

4. Тертишник В.М. Кримінальний процес України. Загальна частина: підручник. Академічне видання. - К.: Алерта, 2014. - 440 с.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України: Науково-практичний коментар / Відп. ред.: СВ. Ківалов, СМ. Міщенко, В.Ю. Захарченко - Х.: Одіссей, 2013. - 1104 с.
6. Скрипіна Ю.В. Слідчий суддя в системі кримінально-процесуальної діяльності (порівняльно-правове дослідження): автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.09, Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. - Х., 2008. - 20 с.
7. Закон України "Про судоустрій і статус судців". Науково-практичний коментар. / За ред. Молдована В. В. - К.: Центр учбової літератури, 2011. - 528 с.

References:

1. Aktual'ni pytannya kryminal'noho protsesu Ukrayiny [tekst]: navch. posib. / [Ye. M. Blazhivs'kyu, I. M. Koz'yakov, O. M. Tolochko, S. S. Miroschnyenko, H. P. Vlasova ta in.]; za zah. red. Ye. M. Blazhivs'koho. -K.: Natsional'na akademiya prokuratury Ukrayiny; Tsentr uchbovoyi literatury, 2013. - 304 s.
2. Loboyko L.M. Kryminal'nyy protses: Pidruchnyk. -K.: Istyna, 2014. - 432 s.
3. Deyaki osoblyvosti protsesual'noho statusu slidchoho suddi //Holovets'kyu M. O.,: naukovo-praktychna konferentsiya // vid 26.11.2014 r. [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.lex-line.com.ua/?go=full>
4. Tertyshnyk V.M. Kryminal'nyy protses Ukrayiny. Zahal'na chastyna: pidruchnyk. Akademichne vydannya. - K.: Alerta, 2014. - 440 s.
5. Kryminal'nyy protsesual'nyy kodeks Ukrayiny: Naukovo-praktychnyy komentar / Vidp. red.: SV. Kivalov, SM. Mishchenko, V.Yu. Zakharchenko - X.: Odissey, 2013. - 1104 s.
6. Skrypina Yu.V. Slidchyy suddya v systemi kryminal'no-protsesual'noyi diyal'nosti (porivnyal'no-pravove doslidzhennya): avtoref. dys. kand. yuryd. nauk: 12.00.09, Nats. yuryd. akad. Ukrayiny im. Ya. Mudroho. - Kh., 2008. - 20 s.
7. Zakon Ukrayiny "Pro sudoustriy i status sudtsiv". Naukovo-praktychnyy komentar. / Za red. Moldovana V. V. - K.: Tsentr uchbovoyi literatury, 2011. - 528 s.

Рецензент: доктор юридичних наук, професор Курко М.Н.

УДК: 342.31

Дідюк І.Л.,

здобувач кафедри кримінального процесу

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

СУДОВИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ЗАСТОСУВАННЯМ ДОМАШНЬОГО АРЕШТУ

У статті розглянуто особливості судового контролю за застосуванням домашнього арешту. Також, виходячи з практики застосування домашнього арешту, запропоновано внесення змін до кримінального процесуального законодавства щодо окремих аспектів забезпечення гарантій прав людини.

Ключові слова: домашній арешт; судовий контроль; запобіжний захід; слідчий суддя; орган досудового розслідування.

Дидюк І.Л.,

соискатель кафедры уголовного процесса

Днепропетровского государственного университета внутренних дел

СУДЕБНЫЙ КОНТРОЛЬ ЗА ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ

ДОМАШНЕГО АРЕСТА

В статье рассмотрены особенности судебного контроля за применением домашнего ареста. Также, исходя из практики применения домашнего ареста, предложено внесение изменений в уголовное процессуальное законодательство по отдельным аспектам обеспечения гарантий прав человека.

Кейвордс: домашний арест; судебный контроль; мера пресечения; следственный судья; орган досудебного расследования.

Didyuk I.L.

Seeker of criminal process

Dnepropetrovsk State University of Internal Affairs

JUDICIAL MONITORING THE APPLICATION OF HOUSE ARREST

In the article features the application of judicial review of house arrest. Also, based on the practice of house arrest, proposed amendments to the criminal procedure law regarding certain aspects of guaranteeing human rights.

Actuality is that the legitimacy of the criminal procedural activities largely determined by the level of compliance with the relevant legal harantiy. Systemu criminal procedural guarantees adopt procedural decisions at an early stage of pre-trial investigation constitute principles of criminal procedure, criminal procedural form, the procedural status of participants in criminal proceedings, the possibility of action criminal procedural coercion, departmental and judicial control, procurator, the right to appeal against the actions and decisions of officials and leading the process.

Protection of the rights and freedoms of citizens, the rule of law is one of the main tasks of law. Implementation of these objectives depends on many factors, including the quality of the internal affairs investigative units in general and in particular. Law enforcement is often associated with the adoption and implementation of decisions that directly concern the rights and freedoms of citizens, particularly in the investigation of crimes, such as the application of preventive measures. This, consequently, requires compliance with strict regime of discipline and legality in the work of investigation, clear discharge of their duties.

The conclusions are that the improper exercise of judicial review can be displayed on the quality of prepared procedural documents. In particular, the results of the study materials of criminal proceedings in motion for the election of house arrest often allow "technical error": Incorrect personal data, do not link to the provisions of the legislation says only the registered address and not stay so.

Thus, the guarantee of citizens' rights is the effective implementation of judicial control over pre-trial investigation.

Keywords: house arrest; judicial review; precaution; the investigating judge; pretrial investigation.

Актуальність проблематики. Законність кримінальної процесуальної діяльності значною мірою обумовлюється рівнем дотримання відповідних правових гарантій. Систему кримінальних процесуальних гарантій прийняття процесуальних рішень на початковому етапі досудового розслідування складають засади кримінального процесу, кримінальна процесуальна форма, процесуальний статус учасників кримінального процесу, можливість застосування заходів кримінального процесуального примусу, відомчий та судовий контроль, прокурорський нагляд, право на оскарження дій і рішень органів та посадових осіб, які ведуть процес.

Захист прав і свобод громадян, забезпечення законності та правопорядку є одним з основних завдань правової держави. Реалізація вказаних завдань залежить від багатьох факторів, в тому числі й від якості діяльності органів внутрішніх справ загалом та слідчих підрозділів зокрема. Правоохоронна діяльність досить часто пов'язана з прийняттям та реалізацією рішень, що безпосередньо стосуються прав та свобод громадян, особливо при розслідуванні злочинів, наприклад при застосуванні запобіжних заходів. Це, відповідно, вимагає дотримання суворого режиму дисципліни та законності в діяльності органів розслідування, чіткого виконання ними своїх службових обов'язків [1, с. 267-268].

Ступінь наукової розробки проблеми. Питання правової природи судового контролю в юридичній літературі залишаються дискусійними. Так, у дослідженнях В.І. Батюка, В.Н. Галузо, М.О. Колоколова, Л.Н. Масленикової, І.Л. Петрухіна, Н.М. Чепурнової судовий контроль розглядається як одна з нових, важливих, самостійних чи додаткових кримінальних процесуальних функцій [2]. У дослідженнях інших науковців, зокрема Ю.М. Грошевого, І.С. Марочкина, В.П.Нажимова, В.П. Півненка, А.Б. Соловйова, Б.В. Романюка, Д.В. Філіна, Н.А. Якубовича судовий

контроль вважається складовою основної і єдиної функції – здійснення правосуддя [3, с. 221-225]. Немає єдності поглядів науковців на сутність, види, форми та межі судового контролю. Отже, як бачимо, існуючі наукові розробки не вичерпують цю складну проблему, а лише створюють фундаментальну базу для подальшого її дослідження.

Метою статті є дослідження судового контролю за застосуванням домашнього арешту.

Виклад матеріалу. Судовий контроль – це конституційно закріплена основна форма реалізації контрольної функції держави у сфері здійснення судової влади, що дістає вираження в охороні судами загальної юрисдикції прав та свобод людини і громадянина, забезпеченні режиму законності, верховенства та прямої дії Конституції України. На її думку, судовий контроль здійснюється в особливому процесуальному порядку з метою відновлення та охорони законних прав та інтересів людини і всього громадянського суспільства. Безпосередньо до судового контролю вона відносить таку діяльність суду, як: розгляд скарг на діяльність суб'єктів кримінального судочинства; перевірка завершених розслідуванням кримінальних справ і винесення вироку; надання згоди на проведення слідчих дій, що обмежують права громадян [4, с. 79-84; 5, с. 116].

Зважаючи на викладене можна стверджувати, що мета судового контролю полягає у попередженні можливих і усуненні допущених органами розслідування і прокуратури порушень законів на стадії досудового розслідування.

Судовий контроль має ще одну особливість, що суттєво відрізняє його від прокурорського нагляду. Вона полягає в тому, що інструментом, який приводить у дію інститут судового контролю, завжди виступає ініціатива інших суб'єктів, а не суду, тобто волевиявлення підозрюваного, обвинуваченого, їх захисників чи законних представників та інших уповноважених осіб [5, с. 116].

З метою забезпечення прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні, в КПК України, який набрав чинності 20 листопада 2012 року [6], істотно розширено судовий контроль за органами досудового розслідування.

З цією метою в кримінальне процесуальне законодавство введено нового суб'єкта – слідчого суддю. Так, відповідно до положень КПК України, слідчий суддя – суддя суду першої інстанції, до повноважень якого належить здійснення у порядку, передбаченому КПК, судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні, та у випадку, передбаченому ст. 247 КПК, – голова чи за його визначенням інший суддя Апеляційного суду Автономної Республіки Крим, апеляційного суду області, міст Києва та Севастополя. Слідчий суддя (слідчі судді) у суді першої інстанції обирається зборами суддів зі складу суддів цього суду [6].

Інститут слідчого судді може допомогти забезпечити змагальність у кримінальному провадженні, що на практиці реалізує принцип розподілу судових повноважень, пов'язаних зі здійсненням правосуддя та забезпеченням судового контролю за дотриманням прав людини під час кримінального провадження.

В процесі досудового розслідування кримінальних правопорушень за КПК України виникають проблеми, пов'язані з реалізацією судового контролю за обранням деяких запобіжних заходів, зокрема особистого зобов'язання та особистої поруки, що застосовуються до осіб, які характеризуються позитивно, вчинили

кримінальне правопорушення вперше, мають постійне місце проживання та роботу, стійкі соціальні зв'язки, а відтак застосування до них більш суворих запобіжних заходів не вважається доцільним.

Проблема як раз і полягає у тому, що відповідно до ст. 176 КПК запобіжний захід повноважний застосовувати лише слідчий суддя за клопотанням слідчого, погодженим з прокурором. Виконуючи вимоги ст.ст. 179, 180, 184, 185, 186, 187 КПК, слідчий витрачає на цю процедуру значний час (відповідно відволікаються судді й прокурори). Водночас за своєю природою ці запобіжні заходи є найменш суворими серед передбачених КПК, оскільки суттєво не обмежують права підозрюваного. До того ж, контроль за виконанням підозрюваним таких запобіжних заходів як особисте зобов'язання та особиста порука під час досудового розслідування здійснює лише слідчий, тобто фактично він сам і відповідає за дотримання підозрюваним покладених на нього обмежень. Враховуючи викладене, пропонуємо внести зміни до КПК України (ст.ст. 176–179, 194), дозволивши слідчому під час досудового розслідування, за погодженням з прокурором, приймати рішення про обрання щодо підозрюваних зазначених запобіжних заходів, а прокурору відповідні повноваження надати під час судового провадження.

Слід зазначити, що А.Л. Ципкін, ще в 1975 році висловився за встановлення безпосереднього судового контролю за виконанням законів органами розслідування та запропонував наділити суди правом перевірки законності обрання всіх запобіжних заходів [7, с. 27], тобто процедуру, досить подібну тій, що сьогодні отримала закріплення в законі.

КПК містить додаткові гарантії щодо забезпечення прав підозрюваного або обвинуваченого під час проведення досудового слідства: статтею 204 КПК України передбачена заборона затримання особи без дозволу слідчого судді, суду у випадку, якщо вона підозрюється або обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення [8].

Аналіз положень КПК України дає підстави стверджувати про те, що в ньому знайшли відображення загальні обов'язки судді щодо захисту прав людини. Так, в ст. 206 КПК визначено, що кожен слідчий суддя суду, в межах територіальної юрисдикції якого знаходиться особа, яка тримається під вартою, має право постановити ухвалу, якою зобов'язати будь-який орган державної влади чи службову особу забезпечити додержання прав такої особи.

Якщо слідчий суддя отримує з будь-яких джерел відомості, які створюють обґрунтовану підозру, що в межах територіальної юрисдикції суду знаходиться особа, позбавлена свободи за відсутності судового рішення, яке набрало законної сили, або не звільнена з-під варті після внесення застави в установленому КПК порядку, він зобов'язаний постановити ухвалу, якою має зобов'язати будь-який орган державної влади чи службову особу, під вартою яких тримається особа, негайно доставити цю особу до слідчого судді для з'ясування підстав позбавлення свободи [9, с. 132].

Слідчий суддя зобов'язаний звільнити позбавлену свободи особу, якщо орган державної влади чи службова особа, під вартою яких тримається ця особа, не надасть судового рішення, яке набрало законної сили, або не доведе наявності інших правових підстав для позбавлення особи свободи [10].

Ще однією гарантією дотримання прав громадян в кримінальному судочинстві є інституту оскарження до слідчого судді рішень слідчого, прокурора, прийнятих під час здійснення досудового розслідування. Зокрема, ст. 303 КПК України зазначені рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, що на досудовому провадженні можуть бути оскаржені. Характерним є те, що законодавцем чітко визначено перелік суб'єктів, уповноважених подавати скаргу на рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора. Сама ж процедура подання скарги, у порівнянні з КПК 1960 р., практично не змінилась. Скарги мають подаватися до місцевого суду за місцем розташування органу або роботи посадової особи, яка прийняла рішення, тобто підсудність справ даної категорії визначається, виходячи з територіального місця знаходження органу або роботи посадової особи, яка порушила кримінальну справу. Скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора розглядаються слідчим суддею місцевого суду згідно з правилами судового розгляду і не пізніше 72 годин з моменту їх надходження, крім скарг на рішення про закриття кримінального провадження, які розглядаються не пізніше п'яти днів з моменту надходження скарги.

Розгляд скарг на рішення, дії чи бездіяльність під час досудового розслідування здійснюється за обов'язкової участі особи, яка подала скаргу, чи її захисника, представника та слідчого чи прокурора, рішення, дії чи бездіяльність яких оскаржується. Відсутність слідчого чи прокурора не є перешкодою для розгляду скарги. За результатами розгляду таких скарг виноситься ухвала, у якій зазначається про: 1) скасування рішення слідчого чи прокурора; 2) зобов'язання припинити дію; 3) зобов'язання вчинити певну дію; 4) відмову у задоволенні скарги. Така ухвала слідчого судді не може бути оскаржена, окрім ухвали про відмову у задоволенні скарги на постанову про закриття кримінального провадження.

В контексті проведеного аналізу повноважень слідчого судді можна зробити висновок про специфічний характер його функцій у кримінальному процесі.

Так, Ю.В. Скрипіна розглядає функції слідчого судді, як забезпечення законності та обґрунтованості обмеження конституційних прав і свобод людини на досудовому провадженні. На думку автора, зазначена функція включає два основні напрямки діяльності слідчого судді: охорону прав і свобод людини шляхом превенції, тобто недопущення протиправного та необґрунтованого обмеження прав людини; захист прав і свобод людини, тобто їх відновлення у випадку порушення [11, с. 9].

Рішення органу або особи, а також суду, який обрав запобіжний захід, у тому числі й домашній арешт, можуть бути оскаржені. На думку С.В. Белобородова: «Оскарження являє собою кримінально-процесуальний інститут, що встановлює, відповідно до закону, порядок подання, приймання розгляду і вирішення скарг на дії та рішення суду, а також уповноважених осіб, які здійснюють розслідування» [12].

Ухвала слідчого судді про застосування запобіжного заходу у вигляді домашнього арешту або відмова в його застосуванні, а також рішення про продовження строку домашнього арешту або відмова в його продовженні може бути оскаржена в апеляційному порядку (п.п. 4, 5 ч.1 ст. 309 КПК). Відповідно до ч. 2 ст. 395 КПК апеляційна скарга на ухвалу слідчого судді подається протягом п'яти днів з дня її оголошення та повинна відповідати вимогам, передбаченим ст. 396 КПК.

Що ж до провадження в суді касаційної інстанції, то згідно із ч. 4 ст. 424 КПК ухвала слідчого судді після її перегляду в апеляційному порядку, а також ухвала суду апеляційної інстанції за результатами розгляду апеляційної скарги на таку ухвалу оскарженню в касаційному порядку не підлягають.

Висновки. Здійснення неналежного судового контролю може відобразитися на якості підготовлених процесуальних документів. Зокрема, як свідчать результати вивчення матеріалів кримінальних проваджень, в клопотаннях про обрання домашнього арешту найчастіше допускають «технічні помилки»: невірно вказано анкетні дані, посилення не на ті положення законодавства, зазначається лише адреса прописки, а не проживання тощо. Таким чином, гарантією забезпечення прав громадян є ефективне здійснення судового контролю за досудовим розслідуванням.

Список використаних джерел

1. Дідюк І. Л. Деякі особливості здійснення прокурорського нагляду, відомчого та судового контролю за застосуванням домашнього арешту / І.Л. Дідюк / Науково-аналітичний журнал «Митна справа». – 2013. – № 5 (89). – Ч. 2, книга 1 (вересень-жовтень). - С. 267-273.
2. Петрухин И. Об эффективности судебного контроля за следствием и оперативно-розыскной деятельностью // Уголовное право. – 2007. № 2. – С. 91-94.
3. Грошевий Ю.М. Підстави обрання запобіжних заходів за новим КПК України / Ю.М. Грошевий, О.Г. Шило // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ. – 2013. – № 1 (5). – С. 220–226.
4. Верещагин А.В. Обеспечение права обвиняемого на защиту на досудебных стадиях (по Российскому дореволюционному законодательству) / А.В. Верещагин // Государство и право. – Москва, 2002. - № 5. - С. 79-84.
5. Чепурнова Н.М. Судебный контроль в Российской Федерации: проблемы методологии, теории и государственно-правовой практики / Н.М. Чепурнова. - Ростов-на-Дону: Изд-во Северо-Кавказского научного центра высшей школы, 1999. – 222 с.
6. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 року // Голос України. – 2012. – № 90-91 від 19.05.2012.
7. Цыпкин А.Л. Очерки советского уголовного судопроизводства / А.Л. Цыпкин.- Саратов: Изд-во Саратовского ун-та, 1975. - 63 с.
8. Рожнова В.В. Деякі питання затримання за новим Кримінальним процесуальним кодексом України / В.В. Рожнова, О.В. Калиновський // Розкриття злочинів за новим кримінальним процесуальним кодексом України. – Київ, 2012. – С. 43-45.
9. Дідюк І. Л. Запобіжні заходи в проекті Кримінального процесуального кодексу України / Матеріали науково-практичної конференції «Центральний регіон» (Кіровоград, 21 жовт. 2011) // гол. ред. Барно О.М. – Кіровоград: КІРЛ ВМУРЛ «Україна», 2011. С. 131-133.
10. Сиза Н. П. Повноваження слідчого судді щодо здійснення судового контролю у кримінальному процесі України / Н. П. Сиза // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – Острог, 2012. – № 2(6) // [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n2/12snpkpu.pdf>.
11. Скрипіна Ю. В. Слідчий суддя в системі кримінально-процесуальної діяльності (порівняльно-правове дослідження) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза» / Ю. В. Скрипіна. – Х., 2008. – 20 с.
12. Белобородов С. В. Категория «жалоба» в контексте сути и содержания уголовно-процессуального принципа широкой свободы обжалования // Адвок. практика. – Москва, 2007.- № 2. - С. 31-36.

References:

1. Didyuk I. L. Deyaki osoblyvosti zdiysnennya prokurors'koho nahlyadu, vidomchoho ta sudovoho kontrolyu za zastosuvannyam domashn'oho areshthu / I.L. Didyuk / Naukovo-analitychnyy zhurnal «Mytna sprava». – 2013. – # 5 (89). – Ch. 2, knyha 1 (veresen'-zhovten'). S. 267-273.
2. Petrukhyn Y. Ob effektivnosti sudebnoho kontrolya za sledstvyem y operativno-rozysknoy deyatel'nost'yu // Uholovnoe pravo. – 2007. # 2. – S. 91-94.

3. Hroshevyy Yu.M. Pidstavy obrannya zapobizhnykh zakhodiv za novym KPK Ukrayiny / Yu.M. Hroshevyy, O.H. Shylo // Yurydychnyy chasopys Natsional'noyi akademiyi vnutrishnikh sprav. – 2013. – # 1 (5). – S. 220–226.
4. Vereshchahyn A.V. Obespechenye prava obvynyaemoho na zashchytu na dosudebnykh stadyyakh (po Rossyyskomu dorevolutsyonnomu zakonodatel'stvu) / A.V. Vereshchahyn // Hosudarstvo y pravo. –Moskva, 2002. # 5. S. 79-84.
5. Chepurnova N.M. Sudebnyy kontrol' v Rossyyskoy Federatsyy: problemy metodolohyy, teoryy y hosudarstvenno-pravovoy praktyky / N.M. Chepurnova. Rostov-na-Donu: Yzd-vo Severo-Kavkazskoho nauchnoho tsentra vysshey shkoly, 1999. – 222 s.
6. Kryminal'nyy protsesual'nyy kodeks Ukrayiny: Zakon Ukrayiny vid 13 kvitnya 2012 roku // Holos Ukrayiny. – 2012. – # 90-91 vid 19.05.2012.
7. Tsyrykyn A.L. Ocherky sovet'skoho uholovnoho sudoproyzvodstva / A.L. Tsyrykyn. Saratov: Yzd-vo Saratovskoho un-ta, 1975. 63 s.
8. Rozhnova V.V. Deyaki pytannya zatrymannya za novym Kryminal'nym protsesual'nym kodeksom Ukrayiny / V.V. Rozhnova, O.V. Kalynovs'kyu // Rozkryttya zlochyniv za novym kryminal'nym protsesual'nym kodeksom Ukrayiny. – Kyiv, 2012. – S. 43 45.
9. Didyuk I. L. Zapobizhni zakhody v proekti Kryminal'noho protsesual'noho kodeksu Ukrayiny / Materialy naukovy-praktychnoyi konferentsiyi «Tsentral'nyy rehion» (Kirovohrad, 21 zhovt. 2011) // hol. red. Barno O.M. – Kirovohrad: KIRL VMURL «Ukrayina», 2011. S. 131-133.
10. Syza N. P. Povnovazhennya slidchoho suddi shchodo zdiysnennya sudovoho kontrolyu u kryminal'nomu protsesi Ukrayiny / N. P. Syza // Chasopys Natsional'noho universytetu «Ostroz'ka akademiya». Seriya «Pravo». – Ostroh, 2012. – # 2(6) // [Elektronnyy resurs]. Rezhym dostupu: <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n2/12snpkpu.pdf>.
11. Skrypina Yu. V. Slidchyy suddya v systemi kryminal'no-protsesual'noyi diyal'nosti (porivnyal'no-pravove doslidzhennya) : avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenya kand. yuryd. nauk : spets. 12.00.09 «Kryminal'nyy protses ta kryminalistyka; sudova ekspertyza» / Yu. V. Skrypina. – Kh., 2008. – 20 s.
12. Beloborodov S. V. Katehoryya «zhaloba» v kontekste suty y sodержannya uholovno-protsessual'noho pryntsypa shyrokoj svobody obzhalovanyya // Advok. praktyka. – Moskva, 2007. # 2. S. 31-36.

Рецензент: кандидат юридичних наук, доцент Дрозд О.Ю.

УДК 343.9

Заліско О.І.,

Заступник Генерального прокурора України,
державний радник юстиції 3 класу

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ПРАВОСУДДЯ

Анотація. У статті проаналізовано досвід різних країн світу щодо кримінально-правової охорони правосуддя. Встановлено позитивний досвід зарубіжних країн у цій сфері та шляхи його адаптації щодо розвитку кримінально-правової охорони правосуддя в Україні.

Ключові слова: зарубіжний досвід, кримінально-правова охорона, правосуддя, адаптація законодавства, злочини проти правосуддя, злочинність.

Заліско О.И.,

Заместитель Генерального прокурора Украины,
государственный советник юстиции 3 класса

ЗАРУБЕЖНЫЙ ОПЫТ УГОЛОВНО-ПРАВОВОЙ ОХРАНЫ ПРАВОСУДИЯ

Аннотация. В статье проанализирован опыт различных стран мира по уголовно-правовой охране правосудия. Установлено положительный опыт зарубежных стран в этой сфере и пути его адаптации по развитию уголовно-правовой охраны правосудия в Украине.

Ключевые слова: зарубежный опыт, уголовно-правовая охрана, правосудие, адаптация законодательства, преступления против правосудия, преступность.